

ตอนที่ 3

**มณีนาคราช เหล็กไหลนาคราช พระพญาเหล็ก (พระเหล็กไหล) เสด็จมาทาง
อากาศเมื่อ วันเสาร์ที่ 25 ก.พ.2555 เวลา 19-21 น.
ณ วัดป่าประชาสามัคคีธรรม อ.บรบือ จ.มหาสารคาม**

หลังจากที่ผมได้รับมณีนาคราช 4 องค์แรกนั้นแล้ว เวลาที่ผ่านมา 8 เดือน โดยผมได้เคยย้อนกลับไปวัดป่าฯ นั้นเพียงครั้งเดียว (14 สิงหาคม 2554) คราวพาเพื่อนธรรมท่านหนึ่งไปบูชาพระเครื่องทองคำที่เสด็จมาทางอากาศ (ท่านเป็นเจ้าของสวนผลไม้เนื้อที่หลายร้อยไร่ อยู่จ.จันทบุรี) ในที่สุด ผมก็เกิดความคิดขึ้นมาว่า เราน่าที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการเป็นสะพานบุญเพื่อชวนผู้คนมาร่วมสร้างบุญสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ฯ และเข้าพิธีอัญเชิญมณีนาคราช ผมจึงเริ่มเขียน Blog ขึ้น โดยมี URL คือ <http://prawang.blogspot.com/> โดยเนื้อหานั้นจะเป็นเรื่องทั่วๆ ที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานบุญต่างๆ, งานบุญที่ผมได้เคยสร้างไว้, เรื่องราวน่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับพระเครื่องพระพิมพ์ และพระเครื่องพระพิมพ์ที่ผมมีไว้ครอบครองบูชา รวมถึงเรื่องมณีนาคราชและพระเสด็จที่วัดป่าประชาสามัคคีธรรมนี้

หลังจากเขียน Blog เสร็จ ก็มีโอกาสดำเนินการได้พบเพื่อนเก่าหลายคนที่เคยเรียนมัธยมด้วยกันมา (สมัยนั้นมัธยมเรียน 5 ปี) โดยไม่ได้เจอกันเลยเป็นเวลา 31 ปี หลังจากแยกย้ายกันไปเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อนเก่าหลายคนที่เคยอ่าน Blog และศรัทธาในเรื่องมณีนาคราชมาก่อนก็ได้ถามถึงเรื่องที่ผมเขียนว่าอยากมีโอกาสไปอัญเชิญมณีนาคราชบ้างจะได้หรือไม่

ผมจึงเริ่มหาช่องทางติดต่อกับทางวัดป่าฯ และในที่สุดก็ติดต่อได้สำเร็จ แต่เงื่อนไขในการถวายปัจจัยอัญเชิญนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (เมื่อคราวที่ผมไปในตอนที่ 1) คือ

จากเดิม เจ้าหน้าที่วัดจะคิดคำนวณเป็นองค์ๆ แล้วแต่แบบ สี เนื้อมวลสารของวัตถุดิบ และการพบเห็นบ่อยหรือไม่ โดยต้องแลกเป็นปัจจัยบูชาทำบุญตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป จนถึงหลักหลายแสน

ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น ถวายปัจจัยจำนวนเดียวคือ 30,000 บาท (สามหมื่นบาท, ณ ปี พ.ศ. 2555) เมื่อเสด็จมาก็องค์ ก็ขึ้น ก็รับไปได้หมดโดยไม่ต้องถวายปัจจัยเพิ่มอีกแต่อย่างใด

เหตุผลในการเปลี่ยนวิธีการทำบุญก็คือ มีคนบางจำพวกมาเข้าพิธีอัญเชิญ เมื่อได้รับพระเสด็จหรือแก้วเสด็จแล้ว มักจะชอนไว้ (ถ้าเรียกง่าย ๆ ก็คือการ "ขโมย" นั่นเอง) ไม่แสดงจำนวนพระเสด็จหรือแก้วเสด็จตามจริง

ยกตัวอย่าง

ได้รับพระเสด็จหรือแก้วเสด็จมา 5 องค์ ขโมยชอนไว้ 3 นำออกแสดงต่อเจ้าหน้าที่วัดเพียง 2 องค์ โดยคิดเข้าข้างตัวเองว่า ยังไงก็ได้ถวายเงินทำบุญแล้ว ก็แค่มือไหว้ห้องฟ้าขอเอาเองไปทั้งหมด

สุดท้ายแล้ว ทางวัดฯ จับคนขโมยเหล่านี้ได้ ซึ่งบางคนนั้นก็มิหนำซ้ำก็งานดีและมีปัจจัยพอที่จะทำบุญได้แต่ด้วยความโลภและความงก ทำให้ลืมคิดไปว่ากำลังขโมยของวัดฯ ขององค์พระญาณาค ของชาวโลกทิพย์ ที่สละสมบัติเพื่อตั้งใจสร้างบุญร่วมกับมนุษย์ ผลกรรมนั้นเหลือคณานับ

หลังจากเพื่อนเก่าผมได้รับทราบข้อมูลแล้วว่าต้องระดมปัจจัยกันที่สามหมื่นบาท ผมก็ได้เจรจากับทางวัดว่าจะขอไปกันไม่เกิน 10 คนเพื่อที่จะหารเฉลี่ยคนละสามพัน เพราะว่าจะได้สามารถมีกำลังปัจจัยไปเข้าพิธีได้ ซึ่งทางวัดก็ตกลง ผมก็เลยนิมนต์หลวงปู่ไว้ด้วยเลยโดยผ่านทางเจ้าหน้าที่ของวัดนั้น

วันเดินทางนั้น พวกเราเดินทางกันตั้งแต่ 9 โมงเช้า ขับไปเรื่อยๆ ไปถึงวัดเมื่อบ่าย 4 โมง วันนั้นมีผู้ร่วมอัญเชิญ 9 ท่าน เป็นพลเรือน 6 ท่าน นายทหาร 3 ท่าน เข้าไปพบเจ้าหน้าที่วัดเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในพิธีการอัญเชิญและได้เข้ากราบนมัสการท่านเจ้าอาวาส (พระอาจารย์บุญสวน) ซึ่งได้รับข้อมูลว่าให้กลับมาที่วัดอีกทีเวลาหนึ่งทุ่ม ทางกลุ่มก็ได้แยกย้ายไปหาห้องพักรวมใหญ่ เพื่อชำระร่างกาย เปลี่ยนชุดขาว และจัดการเรื่องอาหารเย็นให้เป็นที่เรียบร้อย

ก่อนหนึ่งทุ่มเล็กน้อย กลุ่มเราก็พร้อมกันที่วัด ทางเพื่อนนายทหารมอบชุดบายศรีสองชุดให้กับเจ้าหน้าที่วัดเพื่อสักการะองค์ปูยานาคราช เพื่อนนายทหารก็เตรียมรูปเทียนไปกราบรูปสักการะพระฤๅษีสุมเมธดาบส (รูป 16 ดอก) กราบรูปสักการะพระแม่ธรณี (รูป 15 ดอก) และกราบสักการะรูปองค์ปูอนันตนาคราช ณ บริเวณพิธีอัญเชิญ

หลังจากนั้นพวกเราก็แยกย้ายกันนั่งบริเวณรอบๆ ที่อัญเชิญ ซึ่งผมเคยมาแล้วก็เลยแนะนำเพื่อนๆ ให้นั่งบริเวณไหนบ้างเพื่อสะดวกในการเก็บมณีนาคราชที่จะเสด็จมาทางอากาศ จากนั้นไม่นานเจ้าหน้าที่วัดก็มาในบริเวณพิธี

เริ่มพิธีอัญเชิญ

พิธีอัญเชิญเริ่มจากเจ้าหน้าที่วัดได้สวดมนต์นมัสการองค์พระพุทธรูปเจ้า สวดบูชาพระรัตนตรัยโดยให้พวกเราสวดตามไปด้วย สวดบทอัญเชิญเทพยดา สวดลัคชี 9 จบ สวดบทพาหุงมหากา 3 จบ สวดพระคาถาชินบัญชร 3 จบ.....

หลังจากจบบทสวดชินบัญชรแล้ว ท่านเจ้าอาวาสก็มานั่งเป็นประธานในพิธี พวกเราก็มลงกราบท่านและนั่งขัดสมาธิกำหนดสติกันตามแต่ถนัด ส่วนผมนั่งพนมมือ สวดบทบูชาองค์นาคราช บทยอดพระกัณฑ์ฯ เพียงไม่ถึงห้านาที มณีนาคราชองค์แรกก็เสด็จมาให้ทางเพื่อนนายทหารก่อนและหลังจากนั้นก็เป็นคน อื่นๆ แล้วแต่ว่าท่านจะเมตตามอบให้ใคร

ในครั้งนี่ มณีนาคราชเสด็จมาโปรดแต่ละคนนั้นมากเป็นพิเศษจริงๆ ซึ่งผมแต่เดิมนั้นคาดว่าน่าจะมีวาสนากันคนละไม่เกิน 4 องค์ (เหมือนครั้งแรกที่ผมมา) ผมจึงเตรียมพานเล็กๆ ไปอัญเชิญเท่านั้น กลับกลายเป็นว่าแต่ละคนได้รับเกิน 10 องค์ขึ้นไป ส่วนตัวผมเองนั้นได้รับความเมตตาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษ ได้รับมาบูชา มากกว่าเพื่อน ได้แก่

1. มณีนาคราชหลายสี (ขาว, เขียวใส, เหลือง, ม่วง, ม่วงเข้มเกือบดำ, แดง, ชมพู, สีชา, เขียวเข้มจนเกือบดำ) หลายขนาด หลายทรง ทั้งทรงกลม ทรงวงรี ทรงหยดน้ำ รูปไข่ ทรงลูกสมอ รูปน้ำเต้า องค์ใหญ่สุดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 นิ้ว 2 องค์ ขนาด 2 นิ้วอีก 2 องค์ ขนาด 1 นิ้ว 2 องค์ เล็กสุดก็ประมาณ 1 ซม.หลายองค์

2. พระแก้วนาคราช 1 องค์ รวมแล้วได้รับพระเมตตาตามถือนาคราชจำนวน 23 องค์ เหล็กไหลนาคราชสีดำและสีทองอย่างละองค์ พระปิดตาพญาเหล็ก (เหล็กไหล) 1 องค์ รวมทั้งสิ้น 26 องค์

มถือนาคราช พระแก้วนาคราช เหล็กไหลนาคราช พระพญาเหล็กที่ได้รับพระเมตตาประทานให้

ประมาณสามทุ่มก็เสร็จพิธี (ใช้เวลาประมาณชั่วโมงครึ่ง) พวกเราก็กราบท่านเจ้าอาวาสอีกครั้ง เก็บเสื้อที่ปูนั่งเข้าที่ให้เรียบร้อย รวบรวมมถือนาคราชและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ไปยังศาลาต้อนรับเพื่อให้ท่านเจ้าอาวาสได้ทำพิธีอธิษฐานจิต และนมอบให้กับพวกเราอย่างถูกต้องอีกครั้ง (เพราะตอนนี้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นยังเป็นของวัดอยู่นะครับ) หลังจากทุกท่านได้รับการประทานมอบเรียบร้อยแล้ว ทางกลุ่มเพื่อนนายทหารให้ถวายพัดลมตั้งพื้นสองชุดให้ทางวัดเพื่อใช้ในศาสนกิจต่อไป

เจ้าหน้าที่วัดยังกล่าวว่า กลุ่มนี้ได้รับพระเมตตาเป็นพิเศษ ได้รับสิ่งศักดิ์กั เป็นจำนวนมาก บางองค์นั้นเสด็จมาเยอะมาก (พบเห็นน้อย) นั้นแสดงว่ากลุ่มเพื่อนฯ ผมนั้นท่านต้องมีความเกี่ยวข้องกับท่านผู้มอบให้แน่ๆ ผมมั่นใจเช่นนั้น

ผมนั้นได้กล่าวย้ำกับกลุ่มเพื่อนฯ ทุกคนว่า **"อย่าได้นำไปขายเพื่อมาบำรุงกิเลสตน" เด็ดขาด** และให้ตั้งสัตย์อธิษฐานในเรื่องนี้ไว้ด้วย ซึ่งผมก็เชื่อว่าคงไม่มีใครนำไปขายแน่ เพราะแต่ละคนก็มีฐานะสวนตนกันดีฯ ทั้งนี้ ผมยังให้ทุกท่านตั้งจิตสัญญาว่าจะไม่ทำร้ายงูทุกชนิดซึ่งเป็นสัตว์บริวารขององค์นาคราช หากมีเหตุที่

จะต้องพบกันแล้วก็ให้ตั้งจิตระลึกถึงท่านๆ ให้ต่างคนต่างไปตามทางของตน อย่าได้มามีเวรกันและกัน

แต่ละท่านนั้นได้มีวาสนารับการประทานมณีนาคราช เหล็กไหลนาคราช และพระพญาเหล็ก (พระที่สร้างจากเหล็กไหล) เสด็จมาทางอากาศกันเป็นจำนวน มากอย่างเกินความคาดหมายของผมไปมาก ยิ่งความปิติแก่ผู้ที่อยู่ในพิธียิ่งนัก 8 ท่านนั้นเป็นผู้มาครั้งแรก ต่างได้รับประสบการณ์มหัศจรรย์เหนือโลก และเป็นปัจจัย ตั้ง หากท่านผู้อ่านไม่เห็นด้วยอย่างไร โปรดวางอุเบกขาและโปรดอย่าวิจารณ์ให้ เป็นบาปทางมโนกรรมเลย **อย่าได้ทำเป็นรู้ชะทุกเรื่อง หรือแก้วิทยาศาสตร์นัก เพราะเรื่องที่ท่านยังไม่เคยรู้นั้นมีอีกมากมายนัก ท่านผู้รู้แจ้งในทุกเรื่องในจักรวาล นั้นมีอยู่เพียงพระองค์เดียวและทรงปรินิพพานไปแล้วกว่าสองพันห้าร้อยปี สิ่ง ที่พระองค์ทรงสอนเป็นเพียงใบไม้สองสามใบในพระหัตถ์ เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่ พระองค์ตรัสรู้ซึ่งเทียบได้กับใบไม้ทุกใบในป่าใหญ่**

นายทหารที่มาร่วมพิธีนั้นมีระดับยศสูง ผ่านประสบการณ์ทำงานทั้งกิจการพล เรือรบ กิจการทหาร และที่สำคัญท่านเหล่านั้นเป็นนักวิทยาศาสตร์ของกองทัพ มากับ ผมด้วยความรู้สึกศรัทธาครั้งหนึ่ง อยากพิสูจน์ครั้งหนึ่ง และเมื่อเสร็จสิ้นพิธีแล้วทุกคน ไม่มีคำพูดใดจะกล่าว นอกจากบันทึกประสบการณ์มหัศจรรย์ที่ตนเองได้รับเป็น สัญญาความจำเล่าต่อให้ ลูกหลานญาติมิตรและใช้วิจารณ์ญาณของแต่ละคนใน การพิเคราะห์เหตุการณ์ในคืนอัศจรรย์นั้นกันไป

ส่วนท่านอื่นๆ ที่ไปด้วยนั้นก็มิพ้นการศึกษาอย่างต่ำปริญญาตรี มีทั้งเรียนมาทาง วิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ ชีววิทยา ภาษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาการ ต่างๆ ซึ่งเมื่อนำเรื่องมหัศจรรย์ที่ได้พบกันนั้นมาสนทนากันก็สรุปว่า เป็นเรื่อง อจินไตย คือไม่ควรนำมาคิดว่า ว่า "เพราะอะไร" "ทำไม" "เป็นไปได้อย่างไร" แต่ก็ ควรรู้ไว้แต่ว่าเรื่องแบบนี้ "มีจริง"

อนึ่ง พุทธศาสนาแท้ๆ ไม่ได้สอนให้ยึดติดกับวัตถุมงคลใดๆ แต่ให้ปฏิบัติพัฒนา จิตตนเองจนเข้าใจเรื่อง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าใจถึงการเกิดดับของสังขารและ ทุกสิ่ง แต่ด้วยผมยังเป็นปุถุชน ยังมีกิเลสและความอยากมีอยากได้อยู่ ถึงแม้ว่าจะ เบบางไปบ้างแล้วในเรื่องอื่นๆ แต่ในเรื่องวัตถุมงคลและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เสด็จมาทาง อากาศและส่งมาเฉพาะตนแบบนี้ นับเป็นเรื่องยากที่จะสละวางได้ง่าย ผมจึงยังคง จะต้องพึ่งบารมีขององค์ท่านเบื้องบนที่มีบารมีสูงมากๆ เพื่อในที่สุด...**เมื่อถึงเวลา และจิตเป็นประภัสสรแล้ว** ก็จะสามารถสละวางได้อย่างไม่ไยดี

ถ้าไม่เคยมี จะละวางได้อย่างไร

ส่วนตัวแล้วผมจะไม่อัญเชิญมณีนครราชที่ฝังอยู่ใน "หินคลอน" มานูชา (คือก้อนหินสีน้ำตาล เขย่าแล้วมีเสียง วัตถุข้างใน มีวงขายกันให้เกลื่อนกลาด) เนื่องจากของจริงก็มี (น้อย) แต่ของไม่จริงมีเยอะเหลือเกิน (ดูใน YouTube สี เทียบเลย) ผู้เดินทางมาทำบุญและอัญเชิญมณีนครราชแบบที่เสด็จมาจากทางอากาศแบบนี้จะมั่นใจ ใกว่ามากครับว่าเป็นมณีนครราชแท้ๆ ที่เสด็จมาจากทางอากาศเฉพาะตนจริงๆ ก็เพราะตอนเสด็จมานั้น ตกลงที่มือ ใหญ่ หรือบางทีก็ลงพานข้างหน้าเรากันเลย ถ้าคิดว่าทางวัดจ้าง ใครยิงหนังสติ๊กเข้ามาได้แม่ขนาดนั้น ก็คิด ซะใหม่นะ แถมตอนอัญเชิญก็มีดสนิทไม่มีแสงไฟด้วย

มณีนครราชและเหล็กไหลนครราชที่เสด็จมาเฉพาะนายทหารท่านหนึ่งที่ไม่อัญเชิญ ด้วย กัน มีมณีนรูปปู ฤาษีพระสุเมธดาบสมาโปรดด้วยครับ (สีเขียวขี้ของมณีนครราชสีน้ำเงิน) เพราะนายทหารท่านนี้ท่านเป็น ผู้นำพวกเรารบศึกการะรูปเคารพปูฤาษีพระสุเมธ ดาบสกก่อนที่จะไปอัญเชิญฯ

มณีนาคราช พระแก้วนาคราช และพระปิตดาพญาเหล็กที่เสด็จมาเฉพาะคุณเหมียว องค์พระปิตดาเหล็กใหญ่ นั้นเป็นที่ต้องตาต้องใจผมนักรวมถึงคุณอาสมานและคุณเออยด้วย ส่วนมณีนาคราขรูปผลสมอนั้นเป็นแบบที่หาพบได้ยาก แถมองค์ค่อนข้างใหญ่ ขอแสดงความยินดีกับคุณเหมียวด้วยครับ

มณีนาคราขที่เสด็จมาเฉพาะ คุณเบ็ยว ผู้ที่เดินทางไกลมาจาก อ.บางสะพาน ตอนเจอกันนั้น คุณเบ็ยวท่านบอกผมว่าไม่มั่นใจเลยว่าจะมีวาสนาได้รับมณีนาคราขเหมือนกับผู้อื่นหรือไม่ ผมเลยบอกกับท่านว่า ถ้าได้มาถึงวัดและหลวงพ่อย ทำพิธีให้แล้ว รับรองว่ามีวาสนาได้รับมาบูชาแน่ๆ และหลังจากเสร็จพิธีคุณเบ็ยวได้กล่าวว่า "ถ้าไม่มาคงต้องเสียชีวิตไปตลอดชีวิต"

มณีนาคราช เหล็กไหล ที่เสด็จมาเฉพาะคุณอาสมาน ดอนเมือง

ได้อัญเชิญมณีนาคราชและเหล็กไหลนาคราชบรรจุในตลับเงินกับสร้อยประจำเหล็กไหลไหลดำที่สร้างโดยสมเด็จฯโต

มณีนาคราชสีเขี้ยวเข้มจนเกือบดำ ผมอัญเชิญติดกายเสมอขณะปฏิบัติกรรมไม่ว่าที่ใด

